

Unha lei galega para facer negocio coa nosa auga

A Xunta pretende privatizar un ben e dereito básico como a auga e cobrar polo seu simple uso e disfrute

O 18 de novembro o pleno do Parlamento Galego aprobaba a Lei de Augas, que o 26 de novembro saía publicada no Diario Oficial de Galiza. Se ninguén fai nada por impedi-lo antes

de que esta lei entre en vigor, o ente público Augas de Galicia pasará a estar xestionado por mans privadas, e poderannos cobrar un novo imposto pola auga, a maiores do que xa pa-

gamos polo subministro quen o temos. Así, o Goberno de Feijóo vai facer de Galiza o único país en Europa que cede a súa auga, a nosa auga, a empresas privadas.

Que supón a Lei de Augas de Galicia?

A Lei de Augas de Galicia supón a apropiación e privatización de todas as augas de Galiza. Ademais, a Lei de Augas fixa un prezo para a auga, un canon que pretende establecer sobre toda a auga, a maiores do prezo do subministro que establecen os concellos ou as entidades subministradoras.

Os gobernos deben garantir o subministro e a calidade da auga para o consumo a toda a poboación, con independencia de se viven no rural ou en áreas urbanas, do grao de dispersión do asentamento... Os Gobernos tamén deben garantir, de xeito gratuíto, auga suficiente e de calidade para os animais e para a agricultura entendida como actividade de produción de alimentos para a

poboación.

A auga é un ben básico para a vida e debe ser considerado como un ben público e universal, que debe cumprir, antes de nada, una función social de alimento e de hixiene. Por iso, toda normativa sobre as augas debería prohibir que se privatice, se saque beneficio ou se especule coa auga.

Podemos estar de acordo en que os usuarios e as usuarias, que contan con subministro municipal, corran cos gastos do subministro de auga que establecen os concellos, sempre que non exceda do custe do servizo, unha vez descontadas as subvencións públicas. Pero non estamos de acordo co prezo ao ben (auga) nin cos beneficios empresariais da xestión pri-

A auga deixa de ser un ben público e universal para converterse nun ben con prezo administrado polas leis do comercio

Ata o de agora, pagamos polo subministro e a depuración da auga cando se nos prestan eses servizos.

Con esta lei, ademais de pagar polo servizo, pagaremos polo ben; é dicir, a auga pasa a ter un prezo. Por todas as augas, sexan de subministro público ou dos veciños, da superficie ou do subsolo, nazan en finca

pública ou privada, incluso a da chuvia e a do mar en case de seren aproveitadas, haberá que pagar un prezo.

Existirán exencións, descontos e actividades non suxeitas, pero toda a auga terá un prezo, e esa cantidade será administrada por xestión privada. Polo que se institucionalizará a privatización e a especulación.

Carme Freire na rolda de prensa que ofreceu o SLG para informar da Lei de Augas, a Lei do Solo e as Directrices de Ordenación do Territorio

vada deste servizo. Non se pode seguir mirando para a auga como un instrumento de recadación nin de negocio.

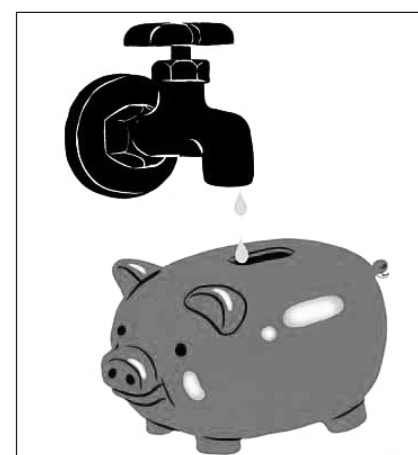
A Lei de Augas de Galicia supón unha grande agresión á realidade galega, concretamente á das áreas rurais e dos pequenos núcleos, onde

as administracións sempre miraron para outro lado cando se trataba de dar servizos. Agora que tratan de apropiarse dos acuíferos e fontes, miran para o rural como unha reserva de augas de calidade coas que facer negocio.

A xestión privada asumirá todas as competencias da Xunta de Galiza en materia de augas

Até este momento era a Xunta quen asumía todas as competencias en materia de augas. Agora, coa entrada en vigor desta lei, Augas de Galicia asume todas as competencias en materia de augas e as obras hidráulicas, amais das competencias propias da política de abastecemento e saneamento, a intervención na planificación territorial e urbanística, e tamén en materia tributaria

das augas, que ten a Comunidade Autónoma.

Por que dicimos que a Xunta privatizou as augas?

Porque a empresa Augas de Galicia é a administración única e ordinaria da política de augas de Galiza. É unha empresa pública que axustará a súa actuación ao dereito privado. Isto significa que xestionará as augas (ben público universal) como unha empresa privada, do mesmo xeito que a xestión das instalacións públicas ou concesións. Quedando suxeita ás leis do mercado en todo o que non queda limitado nesta Lei de Augas.

O Parlamento perde o control das augas e

da súa xestión. Augas de Galicia só estará suxeita ao control da Comisión de Contas.

O concepto de privatización en Europa refírese ao control privado do abastecemento e da rede de sumidoiros dos espazos urbanos, así como á apropiación de fontes por parte de empresas privadas para comercializar a auga engarrafada. Feijoo foi máis alá no proceso privatizador e, por medio da Lei de Augas, privatizou o elemento, a auga, e o fixo extensivo a todas as augas de Galiza

Que é o coeficiente de vertedura?

É unha taxa que vai ligada á prestación do servizo de depuración das augas residuais urbanas. É incompatible coas taxas municipais por

depuración de augas residuais, pero é compatible con aqueles impostos destinados a costear da rede de sumidoiros.

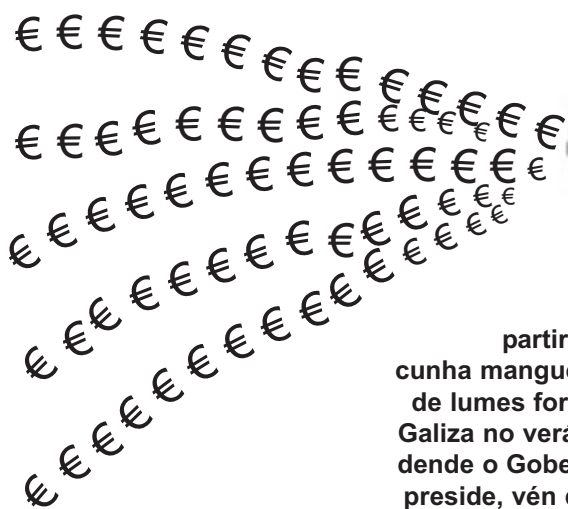
Isto quere dicir que todo o que se verta a sumidoiros públicos, que hoxe non paga taxa por depurar, terá que pagar.

Como afecta ao subministro das vivendas?

Todas as vivendas terán que pagar o canon da auga, independentemente de que a traída sexa municipal, da comunidade de veciños e veciñas ou particular; tamén terán que pagar no caso de que a auga proceda dun pozo propio ou se aproveite a chuvia.

No caso de que a traída sexa municipal ou de empresa subministradora, haberá que pagar a maiores o prezo da depuración e do subministro.

O prezo vén determinado cunha parte fixa, que corresponde ao número de persoas que viven na vivenda; e unha parte variable, en función do volume de auga consumido. Establécese unha cota fixa de 1,50 € contribuínte / mes.

Fotomontaxe a partir da imaxe de Feijóo cunha manguera durante a vaga de lumes forestais que arrasou Galiza no verán de 2006. Agora, dende o Goberno da Xunta que preside, vén de atoparlle unha maior utilidade e rendemento lucrativo á nosa auga...

No caso de comunidades de usuarios legalmente constituídas ou captacións propias de usos domésticos, o coeficiente será de 0,1 €/m³ (refírese ás traídas propias das comunidades de veciños).

Independentemente de cal sexa o prezo resultante a pagar, a lei marca o desconto do 50% ao canon da vivenda habitual das familias numerosas.

Que persoas son usuarias da auga?

Son usuarias e, polo tanto, contribuíntes, as persoas físicas, xurídicas ou as entidades que usen ou consuman auga de calquera procedencia ou calquera finalidade e mediante calquera aplicación.

Que é o canon da auga?

É un imposto que grava o uso e consumo, real ou en potencia, da auga no territorio de Galiza. Este imposto é compatible coas taxas que se aplican pola prestación do servizo, e de existir esas taxas o imposto aplicarase a maiores.

A quen se lle esixirá o pago do canon da auga?

Esixiráselle o pago do canon ás persoas físicas, xurídicas ou entidades, tanto polo uso como polo consumo de todas as augas: as facilitadas por entidades subministradoras; as que están en réxime de concesión; e mesmo as procedentes de captacións propias, superficiais ou subterráneas, inclusive os consumos ou os usos de augas da choiva ou mariñas.

Quen cobra o canon da auga?

Augas de Galicia é a empresa encargada de recadar o canon da auga que, no caso de espazos urbanos que contén con subministro municipal ou de empresa subministradora, quedará anotado aparte e a maiores no recibo. No caso de captacións particulares será Augas de Galicia a emisora do recibo correspondente ao consumo e uso da auga.

Como afecta a Lei de Augas á actividade agraria e gandeira?

Para os usos agrícolas, forestais e gandeiros suxeitos ao canon existe unha parte fixa de 2,50 € por contribuínte ao mes, e unha parte variable de 0,005 €/m³. Os usos agrícolas, forestais e gandeiros non estarán suxeitos ao pago do canon sempre que non exista contaminación por fertilizantes, pesticidas ou materia orgánica.

A lei fai referencia ao manual de boas prácticas agrarias e ás condicións que, en materia de augas, pon a condicionalidade. Neste caso, as cortes e outras instalacións gandeiras, a non ser

que contén cun sistema de depuración propia que non deixe residuos, terán que pagar.

No tipo de gravame que se aplique en función da contaminación producida, Augas de Galicia determinará de oficio a cantidade a pagar.

No caso de non estar obrigados ao pago, total ou en parte, por non contaminar, nas comunidades de usuarios e usuarias para usos agrarios ou gandeiros, a cantidade exenta virá determinada pola cantidade que para ese uso establece a concesión.

Cando non exista contador da auga, como se aplicará a parte variable do canon?

Usarán o método de estimación directa, podendo ter en conta a capacidade de extracción ou almacenamento (potencia da bomba, sección da canalización, capacidade do depósito, etcétera). Tamén poden aplicar o aproveitamento pola información que conste no rexistro administrativo do aproveitamento (caudal do acuífero ou cantidade que concede a concesión)

Os usuarios e usuarias que non dispoñan dun mecanismo de medición

directa (auga usada ou consumida) poderán acollerse aos sistemas de estimación obxectiva que se establezan no regulamento que xurda do desenvolvemento desta lei en materia de tributos.

No caso dos usos domésticos, a base impositiva do canon mediante o réxime de estimación obxectiva poderase determinar a partir dos volumes de dotación básica de auga para vivendas que se establezan nos instrumentos de planificación hidrolóxica.

AS DEMANDAS DO SLG DIANTE DA LEI DE AUGAS

1. Derrogación da Lei de Augas de Galicia.
2. Que as augas sigan sendo un ben público universal, sen prezo para as necesidades básicas das persoas e da produción de alimentos.
3. Que a planificación, a xestión e o subministro das augas sexa público, tendo en conta a súa función social.
4. Priorizar o consumo humano, dos animais e os usos agrarios a pequena e mediana escala.
5. O subministro e a depuración deberán ser públicos, pagándose só no caso de que se realice o servizo. O prezo non pode exceder o custe do servizo, descontando as subvencións. Ademais, o prezo a pagar polo servizo de subministro e depuración debe estar en función da renda do usuario ou usuaria.